

૨૫૫૭

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ દ્વારા
ગુજરાતી કોપીરાઈટ સંગ્રહ

મજાહબે ઈશક

ભા. ૬

બકાલીઓ તાજુલમુલક.

તખ્તએ નાટક.

આદમબાદોં.

ઝેનુલમુલક... .. શહેરે શરફીસ્તાનકા બાદશાહ.
તાજુલમુલક... .. ઝેનુલમુલકકા ખેરા.
પહેલા શાહાબદા. }
દુસરા શાહાબદા. } ઝેનુલમુલકકે બેટ, ઐર તાજુલમુલકકે
ત્રીસરા શાહાબદા. } સાંતેલે બાઈ.
ચોથા શાહાબદા. }
રાની... .. ઝેનુલમુલકકી બાનો, તાજુલમુલકકી માદર.
દીજાનર લખ્યા... .. શીરદોસ શહેરકી એક ખેસવા; પીંચેસે
તાજુલમુલકકી ઐરાત.

પરીબાદોં.

પ્રીશિજશાહ... .. પરસ્તાનકા બાદશાહ.
જમીનાખાનુન... .. પ્રીશિજશાહકી ઐરાત.
બકાલી... .. પ્રીશિજશાહકી બેટી, ઐર તાજુલમુલકકી માઆશુક.
રહઅકુન... .. હુસનઆરાકી બેટી.
સીઆહર... .. એક દેવ, જો રહઅકુનપર આશક થા.
ઇન સીવા, વજીર, શાહાબદે, વજીરબદે, અમીર હિમરા,
સોદાગર, દારોગા, હુશીઆ, દદા, કુતવાલ, કાસીદ, દહેકાની,
બનગર, લકડહારે, દેવ, દેવની, પરીયા વગઅેરા.
મુકામ:—શરફીસ્તાન, શીરદોસ શહેર ઐર પરતાન.

ਆਯ ਪਛੇਲਾ—ਪਰਦਾ ਪਛੇਲਾ.

ਦਰਬਾਰ.

(ਜਥੇਨੁਲਬੁਝ ਨਾਮੀਨਾ ਚਿਨੇਸੇ ਆਰੇਂ ਸਾਹਾਭਾਓਂਕਾ ਗਮਗੀਨ
ਯਥੇਕਨਾ ਐਰ ਗਮਗੀਰੇਂਕਾ ਗਾਓ ਨਸਵਲੀ ਦੇਨਾ.)

ਧਮਨ ਭਲਯਾਨ—ਯਯਾਲ.

ਫੁਲਹਨ ਆਗੇ ਸਵਾਰਨ ਸਾਰੀ—ਤਰ੍ਹ.

ਗਮਗੀਰੇਂ—ਸਾਹੁ ਹਮਾਰੇ ਨਹੋ ਓਥਾਮ,
ਯੁਧਾਸੇ ਯਰ ਆਵੇਗੀ ਓਮੀਏ ਆਸ;
ਕਰੇਗਾ ਗਝਕਾਰੁ ਤੇਰੀ ਆਂਘਿ ਰੋਸਨ,
ਸਯੁਰੀ ਰਾਘ ਆਯੇ ਸਾਹੇ ਭਮਨ;
ਭਾਂਗੇ ਫੁਰਾਂ ਯੇ ਕਨੀਝੇਂ ਤੇਰੀ,
ਯਰ ਆਵੇ ਸਯ ਆਸ ਓਮੀਏ ਤੇਰੀ.

(ਈਗਰ ਗਾਯਨ.)

ਭਾਝੀ—ਗਯਲ.

ਅਗਰੁ ਹਮ ਆਗਯਾਂ ਹੋਤੇ ਤੋ ਗੁਲਸ਼ਨਕੋ—ਤਰ੍ਹ.

ਯੁਧਾਵਾਂਧਾ ਹਮਾਰੇ ਸਾਹਾਓ ਆਂਘੋਕੋ ਰੋਸਨ ਕਰ;
ਯੇ ਆਰੀਸਨਾਨ ਆਲਮ ਸਾਹਾਭੀ ਨਭਰੇਂਘਿ ਗੁਲਸ਼ਨ ਕਰ—ਯੋਧ.
ਅਗਰੁ ਰੋਸਨ ਹੋ ਆਂਘਿ ਸਾਹਾਭੀ ਗੁਲਜ਼ਾਰੇ ਆਲਮਯੇ;
ਗੁਲਿ ਮਕਸਦਸੇ ਪੁਰ ਸਾਹਾਓ ਨਮਕਯਾਰੇਂਕੇ ਧਮਨ ਕਰ—ਯੁਧ.
ਯਸਾਰਨ ਦੇ ਹਮਾਰੇ ਸਾਹਾਭੁ ਤੁ ਸੁਰ੍ਯ ੩ ਕਰ ਦੇ;
ਯੁਧਾਵਾਂਧਾ ਤੇਰੀ ਕੁਫਰਤਸੇ ਭਾਜਾ ੩ਐ ਫੁਸਮਨ ਕਰ—ਯੁਧ.
ਏਆ ਮਕਯੁਲ ਹੋ ਯਾਰਯ ਤੇਰੀ ਦਰਗਾਹਯੇ ਅਪਨੀ;
ਤੇਰੇ ਨਾਮੇ ਸੁਯਾਗਭੀ ਯਦੀਲ ਕਹੇਂਤੋਂ ਹੁੰਯੇ ਸੁਮਰਨ ਕਰ—ਯੁਧ.

ખમાચ—તીલાના.

કરીમ રહીમ તુ કર કરના—તર્જ.

જૈનુલમુદક—અલમ અલમ બારી હયે મુજપર;

લડકા મેરા પએદા હવા મનહુસે બદતર,
દેખતે ખીનાઈ ગુમ હુઈ હાએરે પરવર—ટેક.

નહી કુચ્છ ઈસ્કા ઈલાજ જલો મેરા રાજ;
જલો સખ સાજ જલો સરકા તાજ—લડકા.

નહી કોઈ અએસા કભી ધુડે દુનીઆ સભી;
દાર લાવે અભી આરામ હોવે જભી—લડકા.

(ચારો શાહઝાદોંકા ગાના.)

કાહારવા—ઝીંઝોટી.

નન્દાજીકો લાલા મેરો—તર્જ.

શાહઝાદે—ક્યા હયે દવા ઉસકી અમે બાબા હુંડનકો હમ
જાવે—ટેક.

ખેટ તેરે ચાર ખડે હંચે—ફરમાબરદાર આર ગુલામ;
કહો ઉસે લે આવે બાબા હમ હુંડનકો જાવે—ક્યા.

બેહાગ—હુમરી.

હમરી મદરીયાં કયેસે સુની—તર્જ.

જૈનુલમુદક—કુલ બકાવલીકા કોઈ નર હીમત કરકે લાવે;
કહાયા મુજકો પંડીતને યે આંખે રૌશન હો જાવે—ટેક.

લગાવે અપની આંખોસે જો કોઈ અંધા હોવે;
દેખન લાગે ફોરન ઉસે આરામ અએન પાવે—કુલ.

ભયેરવી—દાદરા.

કબુ હોતે ખુશી કબુ હોતે ખકા—તર્જ.

શાહાબાદે—રઝાકો તેરે હમ આહત હંયે હુંડે વોહ ગુલ
લાવત હંયે—ટેક.

૧-શાહાબાદા-હુંડગા મંએ સારા પરસ્તાન,

૨— “ ઓર મંએ જા દેખું સારી જહાં;

૩— “ ઓર મંએ દેખુંગા સબ આરમાન,

શાહાબાદે—દેખો કેસા પતા હમ પાતે હંયે—હુંડે વોહ ગુલ.

પરજ—હુમરી.

મારી આંખીવા કરકત લાગી—તર્જ.

જૈનુલમુદક—તુમે જાને ન હું આયે પીઆરોરે—ટેક.

શૈશની આંખીકી મંએને ગવાંધ;

નાહી ચાહું મંએ તુમલી સીંધારોરે—તુમે.

તકદીરમે જો લીખી હો ખાત;

તદખીરસે ન મીટે વોહ યારોરે—તુમે.

સારંગ—ઓ પીઆરે માન માન—તર્જ.

શાહાબાદે—આયે પીયારે ખાપ માન;

ખેટે તેરે પાસ ખડે હંયે જલ્દી કર કરમાન—આયે.

આરજુ હમરે દીલમે ચેહી હયે કાયમ રહેા શીશાન;

જાન ગઈતો સદેસે તુમ રાત્રી રહેા હરઆન—આયે.

ઝીઝાદી—હુમરી.

કંગતવા મોગ કરસે સરક ગયોરે—તર્જ.

જૈનુલમુદક—જુદાઈ તુમારી મુજેહ ગવારા નાહીરે—ટેક.

જવો આયે ખેટા રખસત તુમી હયે;

લે આયે તુમે પીછે વોહ સંધ દમારારે—જુદાઈ.

દોહરા.

ગરબે તુમારી દુરકત મુલેહ ગવાગ નહી હયે;
સીવાયે દુરકત કે કોઈ અબ ચારા નહી હયે—જુદાઈ.
હો જન્મે બાબાસે તુમારે બગલગીર આકર;
મુશકોલકો આસાન કરે હયે જુદા બડા કાદર—જુદાઈ.
(રસત હોના ચારો શાહોંઝાદોકા.)

—:0:—

આબ પહેલા—પરદા ફુસાર.

જંગલ.

(તાજુલમુલક એર માદરકા આના ગીલા કરના
તાજુલમુલક અપની કીસ્મતકા.)

છાંસા—મઝલ.

ઈસ આવશે ઉલ્કલને કયા આગ લગાદી—તર્જ.
તાજુલ—મીઝ ગાનેતર હું યા રંગે તારે જુરીદા હું;
જો કુચકે હું સો હું ગરઝ આકૃત રમીદા હું—ટેક.
હર શામ મીરે શામ હું મંએ તીરા રોઝગાર;
હર મુખ્હ મીરે મુખ્હ ગરેબાં દરીદા હું—મીઝગાને.
યેહ આદાતી હયે અબ તપીશે દીલકે બારે મર્ગ;
કુંળે મઝારમેલી ન મંએ આરમીદા હું—મીઝગાને.
અયે દર્દ જા મુકા હયે મેરા કામ ઝખ્તસે;
મંએ ગમઝદા તો કતરએ અઝકે ચકીદા હું—મીઝગાને.

પીલુ—મસનવી.

કહું કયા ફલકકા સતાયા હું મંએ—તર્જ.
માદર—કહું કયા પીસર તુજસે મંએ અપના દાલ;

સર્જિ વારતે તેરે રન્જે સલાલ—ટેક.

વોહ આંધા હુવા દેખકર તુજકુ જાન;

વોહ શયેતાન વેહ દીલમે લાયા યુમાન—કહું.

શેહરસે બદર કર કીયા દાલ વેહ;

હરા સરપે અપને હવે જન્મલ ચેહ—કહું.

મજ્જુર તર્જ.

તાજુલ—હુવા તુમપે મેરે લીયે યે સીતમ;

વેહ સુગતેહી દીલપર હુવા મેરે ગમ—ટેક.

કે મ'એને સુના હું સુમો અયેસી ખાત;

વોહ આગે ખીગદર મેરે મીલકે સાત—હુવા.

અલે હંયે બકાલીકા લાને ફલ;

ખુદા ઇતેજ મેરી કરલે કબુલ—હુવા.

અગર હો ઇજ્જત મુતેહ જાગી;

બકુલે ખુદા ફલ લે આઘીગા—હુવા.

પરજ કાલીંગડા—હારી.

પા લાયુ કર જોરી—તર્જ.

માદર—તેરી છોડ યે નાદાની, હવે ખીઆલ યુમાની—ટેક.

ખ્યાલે આમકો લાકે દીલમે નાહક હિદા પરેશાની;

સહેલ નહી હવે વોહ ફલ લાના ખેટા નકર નાદાની—તેરી.

તાજુલ—મઈઆ નહી ખોલો તુમ અયેસી ખાતે લાઈ યુલે

પરેશાની;

જીન ઐર દેવંદો લડકર માઈ ખીચો ન તુમ હ-

યેશાની—તેરી.

માદર—લાચાર હું તેરી જીદે આગે નાહક હોગી પરેશાની;

માદર તેરી શેવેગી યાદમિ તેરે કએસે કોટ્રીન્દગાની—તેરી.

(તાજુલમુલકકા અપની માદરસે રજા લેકે જાના.)

ਆਖ ਪਹੁਲਾ—ਪਰਦਾ ਤੀਸਰਾ.

ਦੀਵਾਨਆਨਾ.

(ਦੀਵਾਨਰ ਲਖਾ ਐਸਵਾ ਅਕੇਲੀ ਅਧੇਰੀ ਫੁਰੀ
ਆਪਨੀ ਤਾਰੀਕੁਮੇ ਗਾਨਾ.)

ਘਰਹੁੰਸ—ਗਯਲ.

ਦੀਵਾਨਰ—ਘਰਮੇ ਗੀਰੀਯਾਂ ਅੰਨਿ ਘੀਰੀਯਾਂ ਸੰਘੇੜੋ,
ਸੁਘਰੇ ਮਰਤੇ ਹੁੰਯੇ ਪਰੇਸ਼ਾਂ ਸੰਘੇੜੋ;
ਮੰਘੇ ਖੀਸੀਓ ਵਰਲਖਾ ਘਵਾਹਾਂ ਨਹੀ,
ਵਰਲਖੇ ਮੇਰੇ ਹੁੰਯੇ ਘਵਾਹਾਂ ਸੰਘੇੜੋ;
ਮੰਘੇ ਹੁੰ ਆਪਨੇ ਦੁਰਨਪਰ ਮਰਤੇ ਯੁੜਰ,
ਗਰਘੇ ਹੁੰਯੇਗੇ ਮਾਹਿਤਾਘਾਂ ਸੰਘੇੜੋ;
ਭੁ ਲਗਾਓ ਮੰਘੇ ਅਗਰ ਗਾਥਿ ਜਰਾ,
ਆਤੇ ਹੁੰਯੇ ਫੁਯੇਮੇ ਨਾਲਾਂ ਸੰਘੇੜੋ;
ਮੰਘੇ ਅਯਤੀ ਘੀਨਓ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਕਰੀ,
ਮਰਤੇ ਹੁੰਯੇ ਹਯੇਵਾਨੋ ਧੰਨਾਂ ਸੰਘੇੜੋ;
ਨਾਮਵਰ ਮੰਘੇ ਧਾਹੁ ਹੁੰ ਅਕਸਰ ਨਾਮਵਰ,
ਕਘੇਦ ਹੋਤਿ ਹੁੰਯੇ ਮੇਰੇ ਘਾਂ ਸੰਘੇੜੋ.

(ਸਾਹਾਭਾਓਂਕਾ ਆਨਾ, ਐਰ ਦਫਾਕਾ ਦੀਵਾਨਰਕੁ ਘਾਘਰ ਦੇਨਾ.)

ਕਾਲੀਗਡਾ—ਕਾਹੁਰਵਾ.

ਸਾਊਤੀਨ ਪੇਸੇ ਮਛਲੀ ਮੰਘੇ ਨਾ ਘੇਧੁੰਗੀ—ਤਰ੍ਹ.

ਦਫਾ—ਭੋਯੋ ਘੇਗਮ ਤੈਧਾਰੀ ਕਰੋ ਆਪਨੇ ਘੇਧਕੀ—ਟੇਕ.

ਐਸਰ ਘਾਰ ਪਾਧਕੀ ਘੀਛਾਧੋ ਜਲਦੀ ਅਧੇ ਪੀਆਰੀ;
ਘਾਰ ਘਾਉਂ ਹੁੰਯੇ ਦਰਧੇ ਸਾਹਾਭਾਓਂ ਆਕਰ ਮੰਘੇ ਵਾਰੀ—ਭੋਯੋ

મજાકર તર્જ.

દીલખર—જાજ દદા તુ ઉનકુ ખુલાલારી—

ચોલે ખીલ્લી તૈયાર કરેકે ચોસર જલદી ખીલાઓ;

દામમેલે આજીગી ઉનકો જાકે તુ જલદ લે આવ-જાજ.

(જાતા દદાકા, બેઆના શાહાઝાદોકુ, ખેલના ચોસરકા.)

કાલીંગડા—લાવની,

ખુધી બંગડી જોડી—તર્જ.

દીલખર—આવો સાહેબ તથરીકુ લાવો ચોસર ખેલા ઈસ ધડી;

શાહાઝાદે—હમ જીતે યા તુમ જીતે કીરમતસે હયે જીતનેકા

ખુશી બડી—આવો.

૧-શાહાઝાદા—લાખ લાખકી બાત્રી લગાઓ,

દીલખર—ખહેતર સાહેબ તથરીકુ લાઓ,

પડ પાસા પોખાર નર્દ ઉકાકે માર તુમ હારે મંચે

જીતી હયે મજાહ બડી,

(હારજાના પહેલા શાહાઝાદા, આના દુસરાકા.)

૨-શાહાઝાદા—દોદો લાખકી બાત્રી લગાઓ,

દીલખર—હુકમ આપકા જે કરમાઓ,

પડ પાસા પોખાર નર્દ ઉકાકે માર તુમ હારે મંચે

જીતી હયે મજાહ પડી.

(હારજાના દુસરેકા આના ત્રીસરે બાઈકા.)

૩-શાહાઝાદા—ચાર ચાર લાખકી કરદો બાત્રી,

દીલખર—ખહેતર સાહેબ હું મંચે ચાત્રી;

પડ પાસા પોખાર નર્દ ઉકાકે માર તુમ હારે મંચે

જીતી હયે મજાહ બડી.

(હારજાના ત્રીસરેકા આના ચોથે બાઈકા.)

૪-શાહુઝાદા—આઠ આઠ લાખકી બાઝી લગાઓ,

દીલખર—ખુશ હવે સાહેબ જો કરમાઓ;

૫૭ પાસા પોઆર નઈ ઉઠાકે માર તુમ હારે મંએ

જીતી હવે મળહ પડી.

(આરોં શાહુઝાદાકા ગાના.)

શહુ—અંગ્રેજી.

હારે હારે સારે દુશ્મનો—તર્જ.

શાહુઝાદા—હારે હારે હમ સારા માલ, હાથે હાથે હો ગયે પામાલ,

૧-શાહુઝાદા—યે ક્યા આર્મ આફત જંગલ;

સખ—અફસોસરે અફસોસ.

૨-શાહુઝાદા—પંદરા લાખ હવે દેના ઉરકુ કંહાસે દેવંગે,

૩— “ મીસલે બંદીવાનકે સખ કમેદી હોવંગે;

૪— “ વાલીદ અપને અપને બગએર ક્યું ન રાવંગે,

સખ—અફસોસરે અફસોસ.

૧-શાહુઝાદા—તુને મુજકુ લાયા યહાં મુજી ઓ બદકાર,

૨— “ બહોતાન ક્યું તુ રખતા હવે મુજપે નાહીનજર;

૩— “ તુને અયેસી બાતકુ નીકાલી પહેલે બાર,

સખ—અફસોસરે અફસોસ.

દીલખર—પઈસા મેરો તોલદો અયે મુઝીઓ મફાર,

બાઝી લગાને આયેથે ક્યા બનકે તુમ હુંશીયાર;

સખ—માફ કરો હમ હો ગયે સખ તુમારે તાબેદાર,

અફસોસરે અફસોસ.

(દીલખર ઘરોગાકુ બુલવાકે કહેના.)

કાલીંગડા—કાહારવા.

સાડેતીન પેસે સેર મજલી ના બેચુગી—તર્ક.

દીલખર—કયેદખાનેકા દારેગા તુ યાં આરી——ટક.

લે જન તુ દીનકો કચેદખાનેમે ચારો હંચે યે મેરે યુલામ;
તીનસેર આટા દેના તુ દીનકો ખોગક સુખો શામ—કયેદ
દીક ખાત્રીકા મત્રાહ ચેહ પાયે સખત મજુરીકે લે કામ
તોખાહ તોખાહ કરકે છોડદે ન લે દીકકા નામ—કયેદ.

(લે જનના દારેગા ચારો શાહાઝાદોંકુ કયેદખાનેમે.)

—:—

બાબ પહેલા—પરદા ચૌથા.

કયેદખાના.

(નજર આના કચેદ શાહાઝાદોંકા કયેદખાનેમે બુરી
હાજતસે, દારેગા લેઆના ચારો શાહાઝાદોંકુ
આર ગાના સખ કયેદીઓંકા.)

રાહ—અંગ્રેજી.

દર ચાલે હાલે દીલમા નોંધી લો—તર્ક.

સખ કયેદી—ક્યા યુના કીયેચે અયે દાવર,

હમરી તુ યહાંસે રૈહાઈ કર;

ચારો શાહાઝાદે—ખાના હો ખગળ તેરા દીલખર,

યે હાલ કાયા તુને બદતર;

જહાનમમે હો તેરા ધર,

દારેગા—ચુપ ચુપ બચ્ચેકો અયે બદમાશો—ક્યા.

ચલો ઝાડુ ઉડાલો તુમ ઝટપટ,

ઓર કચગ સભી નીકસો ઝર;
 મીઆં તુમ ચકી પીસો લટપટ,
 અયે હઝરત તુમ છોડો ખટપટ;
 ચારેં શાહાઝાદે—યે ખાલી કરતા હયે પટપટ,
 દારોગા—ચુપ ચાપ બયેઠો અયે બદમાશો—કયા.
 તુ હિન્દુસ્તાંકા ભાજી ખાઉ,
 તુ ચીનકા હયેગા ચંડુલી;
 ચારેં શાહાઝાદે—તુ હબશી હયે કાલા કાલા,
 દારોગા—મંઝે કાલા હું સબસે આલા;
 ચારેં શાહાઝાદે—યે અલમ કયા હમપે ડાલા,
 દારોગા—ચુપ ચાપ બયેઠો અયે બદમાશો—કયા.
 ૧-શાહાઝાદા—મંઝે શાહા હોઠે કાકું કચગ,
 ૨— “ મંઝે કચુંકર યે પીસુ આઝા;
 ૩— “ મંઝે ગળત હો યે સીંઘે જુતા,
 ૪— “ મંઝે અમીર સબકા દારોગા;
 સબ કયેદી—હરિકો સબ મીલકે મારે મસિબ,
 દારોગા—ચુપ ચાપ બયેઠો અયે બદમાશો—કયા.
 સબ કયેદી—કરો આજ મલીદા હરિકા ખાસ,
 દારોગા—આઓ આઓ તો દેખું મરે પાસ;
 સબ કયેદી—તુમ જીનેકી અબ છોડો આસ,
 દારોગા—કયું જાનસે તુમ સબ હવે ઉદાસ;
 સબ કયેદી—હરિકો ખીચકે લાઓ અપને પાસ,
 દારોગા—ચુપ ચાપ બયેઠો અયે બદમાશો—કયા.
 (સબ કયેદી દારોગાકુ મારતા, દારોગા ભાગજતા ગભરાકે.)

બાબ પહેલા—પરદા પાંચવા.

દીલબરકા મહેલ.

(દીલબારી દેના દીલબર ઓર તાજુલમુદકકા, ઓર હુકમ દેના દીલબર દારોગાકુ બુલવાકે શાહાઝાદાંકી પુશ્તપર અપને મહેર છાપકે નીકાલ દેનેકુ.)

ઝખાની.

દીલબર—અયે દારોગા ઈન કમ્પેદીઓંકી પુશ્તપર મેરે ના-મકી મહેર છાપકે ઓર યેક યેકકુ ગહકા અર્થ દેકર મેરે શહેરસે નીકાલદે ? તાકે ઉમ્મલર યાદ રહે શીર અ-યેસા કામ ન કરે ?

દારોગા—બહોત ખુબ. (લેજના આગેકુ, ઓગ ગાના આ-શકે માશુકકા.)

ભયેરવી—ગજલ.

નામ જનેકા ન હો યાર મંએ મર જળજી—તર્ક.

દીલબર—મંએ તેરે સદે હું અયે યાર મેરે પાસ રહે; અયેશો અચરત કરો દીલદાર મેરે પાસ રહે—ટેક.
મંએ તેરી ધર તેગ દોલત તેરી નોકર તેરે;
તાપેદારીમેં હુંયે તૈયાર મેરે પાસ રહે—મંએ.
પરવરશ આહીએ મેરી તુમેહ મનઝૂરે નઝર;
મંએતો લોંડી હું અયે સરદાર મેરે પાસ રહે—મંએ.
બાગે આલમમેં મોઅસ્સર હુંયે જવાનીકા સમર;
ખાઓ હરદમ મેરે ગમખાર મેરેપાસ રહે—મંએ.

કાફી—ગજલ.

અગર હમ બાગબાં હોતે—તર્જ.

તાજુલ—અગર તુ મુજપે હો માઈલે તો મંએ હું તેરા દીવાના;
અગર તુ શમાઅ રૌશન હયે તો મંએ હું તેરા પ-
રવાના—ટેક.

તુ હયે શીર્શી તો મંએ ફરહાદ તુ લયેલા હયે મંએ મજનુ
અગર તુ ગુલ હયે ગુલશનમે તો મંએ બુલબુલ
હું મરતાના—અગર.

અગર તુ સર્વ મંએ કુમરી તુ હયે ખુશીદ મંએ ઝરરા
શગમે નાખ હયે તુ જાં તો મંએ હું શીશા પએ-
માના—અગર.

અગર તુ કાબા હયે જાના તો મંએબી સંગે અસવદ હું
સરાપા તુ અગર ખુત હયે તો દીલ હયે મેરા ખુત-
ખાના—અગર.

સારંગ—ગજલ.

આજાજ હુસન ઝન મેરા—તર્જ.

દીલખર—તુમ અપને ચશમે મસ્તકા ખીમાર કર ચલે;
ખીમાર કરકે દીલ મેરા અફઝાર કર ચલે—ટેક.
મંએ આપકે બગએર નહી ચએન પાઈગી;
કયું ખસત જાંકો આપ હંયે નાચાર કર ચલે—તુમ.
સયેરે ચમનકુ છોડકે સાહારકો તુમ ન જાઓ;
અફસોસ ચેક સખી મુઝેહ પીઆર કર ચલે—તુમ.
હયેશ ન કયું હો મુજકુ કે અયે ગયેરતે મસીહ;
આતેહી બલો ઝીન્દગી શીર માર કર ચલે—તુમ.

પહાડી ઝીંઝોરી—બ-બરા.

હુઈ સુખેઈ નીકલ ગયા તારા—તર્જ.

તાજુલ—મંએ જાવત હું અમે પીઆરી તોરીનાહી બુલું દીલદારી

એ નશાં અગોઠી મરી મુજેહ યાદ રહેગી તેરીજી;

ઐર યાદ હો તુજો હમારી———તોરી.

દીલપર—મુજેહ છોડ કંહા તુમ જની કહો જતે હો પુસુકેસાની

લગી જીગરમી ગમકો કરારી———તોરી.

તાજુલ—હયે શોક મે મરે દીલકો લાજે બકાવલકે ગુલકોજી;

દે રખસત મુજો પીઆરી———તોરી.

(તાજુલકા જના.)

—0—

બાબ પહેલા—પરદા છઠ્ઠા.

જંગલ.

(તાજુલમુલક તલાશે ગુલમે ભટકના.)

કામોદ—ગજલ.

કાસીદા લાદે ખબર—તર્જ.

તાજુલ—હુંડને હાયે કંહા ગુલકો ખુદાયા જાજે;

હું મંએ હયેરાં ગુલે મકમુલકો કહુંકર પાજે—ટેક.

પેશે તકદીર નહી અજતી હયે કોઈ તદખીર;

ગુલકે બદલે કહો ક્યું દાગ ન દીલપર આજે—હુંડને.

ગુલ ન હાત આપાતો કીસતરહ વતનકો જાકર;

અપને મા આપકો ક્યા રહ સીઆહ શીર દીખલાજે—

હુંડને.

(તાજુલમુલક પહાડ સમજી દેવપર બચેઠજના, દેવ
શોર કરના, તાજુલમુલક ગભરાના.)

ઝખાની,

દેવ—દુનીઆકી આકૃત, દોઝકકા નીગાહખાન, ખીગદરે શ-
યેતાન, આદમકા દુશ્મને જાન, દેવ મેરા નામ, તેરા
શીકાર મેરા કામ, કુરખાન ! કુરખાન ! અયે રાઝકે
જહાન, તુને અયેસા પાકીત્રા લુકમા મેરેલીગે ભિજા, ચલ
અખ જલ્દ કપડે નીકાલ કે તેરે તનકે ગરમા ગર્મ ક-
ખાખ બનાકે ખાજી ?

તાજુલમુલક—અયે દેવ રશીક મેરે લેસે વેક હકીર આદમકો
ખાકે તેરા બડા પેટ કયું કર ભરેગા ! મુજપે મહમ કર
યે ગમઝદકું ખાનેસે તુજેહ ક્યા કાયદા હાસીલ હોગા !
(અફસોસ કરના તાજુલકા.)

દેવ—અયે ખેવકુદ આદમ મેરે અએનો ખુશીકે વખતમે તુ
કયું રોતા હયે ! ચલ જલ્દ તૈયાર હો જા કે મુજેહ ભુક
સતાતી હયે ?

તાજુલમુલક—યા ખુદાવંદા મુજેહ બચા, યા હઝરત સુલે-
માન અખ મંએ ક્યા તદખીર કરે !

(દેવ નામે સુલેમાન સુનકે ગભરાના.)

દેવ—સખરકર સખરકર અગે આદમ, તુ હઝરત સુલેમાનકા
નામે મુખારક ઝખાનપર કયું લાતા હયે ! વોહ હમારે
બાદશાહ હયે, ઉનકું તુ કયું યાદ કરતા હયે !

તાજુલમુલક—(યક ખાઝુપે) યે મુઝી ખેપીર હયે, ઈસ્કે ઝેર
કરનેકા યેહી તદખીર હયે અખ જરા દમ દમસે કામ
તમામ કરના ચાહીએ, (રખર આકે) અયે દેવ સુન,

તેરે હઝરત સુલેમાનને મુજેહ કહે હંયે, અગર કોઈ દેવ
ખાને ચાહે યા કોઈ આફત આયે હમી વખત મુજેહ
યાદ કરતા મંએ કૌરન મદદકો વહાં હાઝર હુંગા, બસ
અબ તુ મુજેહ ખાકે અપના પેટ ભરલે, શીર મળહ
પાયેગા ?

દેવ—નાહી નાહી અયે મેરે સરદાર કભી નહી ખાઈગા !

બચેત.

અગર મંએ રખું દીલમે ખાનેકી આસ;

તો હો જાયેગા મેરા બસ સત્યા નાસ.

તાળુલમુલક—બસ બસ તુ મુજેહ ખાકે તેરા પેટ ભરલે કે
તુજેહ કસમ હયે !

દેવ—અયે મેરે સરદાર મેરે હાલપર રહમ કર, તકસીર મ-
આફ કર, કે મંએ તુજસે અન્જાંત થા !

તાળુલમુલક—અયે દેવ અગર તુ મુજેહ કૌલ દે તો મંએ
તેરી તકસીર મઆફ કરતા હું.

દેવ—કોહો કોહો વોહ ક્યા હયે, મંએ બજનો દીલ બજ
લાતા હું ?

તાળુલમુલક—પહેલે તુ કૌલદે શીર મંએ કહુંગા.

દેવ—કસમ હયે મુજેહ હઝરત સુલેમાનકી, કે તુજસે -હરગીઝ
દગા ન કરુંગા !

તાળુલમુલક—સુન અગર તુ મુજેહ બકાવલીકે બાગમે લે
જાયેગા તો મંએ તેરા ગુનાહ બહાંગા, કે દીલમેરા
વહાંકી સમ્મેરકો આહાતા હયે.

દેવ—અયે આદમ તુ યે ક્યા બકતા હયે, જહાંપર હઝારો
પરી-દોંકે પર જલતેં હંયે વહાં તુ કીસતરાહ જાયેગા ?

તાળુલમુદક—અયે દેવ તુ ખુબ યાદ રખ કે કોલ દીયા હયે
ઐર હઝરત મુલિમાનકી કસમ આયા હયે અપને વા-
દેકુ વફા કરે ?

દેવ—અફસોસ ! અયે આદમગ્રાત તુને મુઠેહ જીતેજી માર
દાલા ! કે હમારે જુઝરગોકી નસીઆત હયે પહેલે કામ
કે અન્નમ સોચે, ખયેર મંએ બકાવલીકે બાગમે લે
જાતા હું, લેકીન જલ્દ વહાંસે વાપાસ ચલે આતા.

તાળુલમુદક—અયે ચચાજી સાહેબ આપકી બકી મેહેરબા-
ની હોગી, મંએ યેક નઝર દેખકે ચલે આતા હું, વહાં
રહેકર ક્યા કરે ! મુઠેહ અપને વતનકુ જાતા ઝરે હયે !

દેવ—(અંગુઠી દેકે કહેતા) લે અંગુશ્તરી તુઠેહ દેતા હું,
તેરે પાસ રખ જીસ વખત તુજપર કોઈ મુશ્કીલ આન
પડે ઉસી વખત ધરકુ ઝમીનપર ધીસના, મંએ હઝારો
દેવ સમેત હઝરે ખીદમત હુંગા (જાના દેવકા તાળુ-
લમુદકકુ લેકર.)

—o—

બાબ ફુરારા—પરદા પહેલા.

બાગે બકાવલી.

(દીખલાઈ દેતા બકાવલીકા સેજપર સોતે હવે, આના
તાળુલમુદકકા, દેખકર હમ્મેરાન હોતા.)

કાનડો—બહાર.

કલીઅન સંગ કરત રંગ રસીઆ—તર્જ.

તાળુલમુદક—કલીઅન સખ હસ હસ કર ખીલીયાં,
લહેર લહેર આવે માગ બરી દમાગ તર હોજાએ;
કોયલ પપ્પયાં હીલ મીલીયાં—કલીઅન.

કાનડો—નીત સૌ મલી સની ગુણ—તર્જ.

તાજુલ—(કુલકો દેખકે) પાયા પાયા મંએને ગુલકુ પાયારી;

સુખ આનંદ માટે મન બસે રખ જીઅરા માહકો

સમાયારી—પાયા

નાઝની અયેસી કોન મહક ઊડવે ગુલકુ દેખને

આયારી—પાયા.

ખીન દેખેસે મહાંસે જાગે નાહી તડપ રહે મારા જી

આરી—પાયા.

કાનડો—ધર જાનેદે છાંડ મારી બધ્યાં—તર્જ.

તાજુલ—(બકાવલીકુ દેખકે.)

મંએને અજબ હાલ યે પાયા;

ચાંદકા નુકડા ઉતરા કંઠાસે વહશી મુજકો બનાયા—
મંએને.

દર હુવી હયે ઝર જાના બદલુ અંગુશ્તરી ધરકી;

અજબ ધરમે નુર સમાયા વહશી મુજકો બનાયા—
મંએને.

(અંગુશ્તરી બદલકે, કુલ લેકે હસરતસે કહેતા હુવા જાના.)

રૂબાઈ.

તાજુલ—લાલાસાં ઇસ બાગસે હમ દાગે હીજરાં લેચલે,

બાક સરપર દાગ દીલપર સીના ખીરીયાં લેચલે,

બાગે આલમમે ન હોગા કોઈ હમસા કમનસીબ,

આયે અયેસે બાગમે ઔર ખાલી દામા લેચલે,

(જાના તાજુલકા આના સહેલીયાંકા.)

હુલા પીલુ—ગજલ.

સહેલીયાં—લખ ઇસ ગુલે લાલાકે યક્રકે યમની હયે;
 દંદાંબી બદખ્શાનકે હીરોકી કની હયે———
 હયે દામે બલા હુલકે યે ઓર ચોટી હયે નાગત;
 તેગ અબર હયે પલખે ગોયા નેઝકી અની હયે—લખ.
 રખતાર બપા હઅ કરે કદ હયે કીયામત;
 અહેરા ગુલે અહમર હયે પે ગુન્ના દહની હયે—લખ.
 બેદાર હો અખ ખવાબસે અયે ગમેરેત ગુલશન;
 ગુલ લે ગયા બુલબુલ કોઇ અખ જાંપે બની હયે—લખ.
 (બકાવલી ખવાબસે બેદાર હોના, કુલ નઝર ન
 આનેસે ગબરકે ગાના.)

કાનડો—તીલાના.

ઓ દે તાના——તર્જ.

૧૫લી—ગયા ગયા મેરા કુલ કંહા હાયરે,
 મંએ જન લળી સખકી બેહયા;
 હુંડો હુંડો જલદી સમા ધરતી ઓર પાતાલ;
 ગયા કૌન લે મેરે વોહ કુલકો દોડો દોડો સખીયાં
 સહેલીયાં ઇસી ઘડી—ગયા.
 અંગુશ્તરી મેરી બદલ ગઈ હયે અજબ દેવ ઈનસાંવોહ;
 મંએ ખુદ હુંડન જાળી શહેર શહેર દહેર દહેર ગલી-
 આં ગલીઆં;
 જલદી જાઓ હુંડ લાઓ વોહ ઈનસાન યા યઝદાન
 ઉસે કંહા પાળી—ગયા.
 (બકાવલીકા ઓર સહેલીઆંકા ઝમીનમે ગઈ હો જાના.)

બાબ હુસારા—પરકા હુસારા.

જંગલ.

(ચારો શાહાઝાદોસે મુલાકાત હોના તાજુલમુલકી કીબાસે
જોગીમિ, ઓર ફુલ બકાવલીકા મંતેહાન કરકે ચારો
લે બાગના ફલકુ તાજુલમુલકકે હાતસે.)

કાલીગડા—લાવની.

ચલ ખાત છોડકે કાના—તર્જ.

શાહાઝાદો—ફલકુ કંહા દુડને જાવે તાહક કયું રન્જ ઉદાવે—૨૪

૧—શાહાઝાદા—મેરી જાનતો અબ ગભરાવે,

૨— “ ઘરસે નીકલે પચાવે;

૩— “ ક્યા પથર અબ હમ આવે,

૪— “ યે છાપ કહો કયું છુપાવે;

સબ—તાહક કયું રન્જ ઉદાવે.

૧—શાહાઝાદા—સબ છોડો તુમ અપની અટપટ,

૨— “ ધરકા રસ્તા લો અટપટ;

૩— “ મેરે પેટમે હુઈ હયે અટપટ,

૪— “ યે છાપ કહો કયું છુપાવે;

સબ—તાહક કયું રન્જ ઉદાવે.

(આના તાજુલમુલકકા.)

હુમરી—ભયેરવી.

અમે ગમ હો તુ કમ—તર્જ.

તાજુલ—નીરંજન નીગકાર વાંકી ગલ અપરમ પાર;

નીગધાર સુખ રખ મતલબ આપાર—નીરંજન.

(શાહાઝાદોકા જોગીકુ દેખકે કહેના.)

પાહાડી કીઝોરી—ખન્નરા.

હુઈ સુખલો નીકલ ગયા તારા—તર્જ.

શાહુઝાદે—દેખો જોગી હવે કોઈ આયા ઇસ્કે મુદપર નુર હવે
ઢાયા—ટેક.

તામ્બુલ—યતો આરો હવે મેરેભાઈ ક્યા કરતે હવે દેખો બડાઈજી;
નહી ફુલ ઇનોને પાયા ————— ઇસ્કે.

શાહુઝાદે—જોગી રાહ જતાઓ આસાં હો હવે નેહાયત
હવેરાઈજી;

હમને ક્યા ક્યા રન્જ ઉઠાયા ————— ઇસ્કે.

તામ્બુલ—જો જાવે પરસ્તાન ઇનસાં આહે ઉસ્કી દુમ લંબે
કાનજી;

વહી હાલ હવે તુમને જતાયા ————— ઇસ્કે.

૧-શાહુઝાદા—ભાઈ તેરે હવે લંબે કાન, તુ જ પંહેચેગા
પરસ્તાનજી;

૨— “ દુમકા કુચ નશાન ન પાયા ————— ઇસ્કે.
દેસ—ખમાચ.

હમસે ખરજોરી કીની—તર્જ.

તામ્બુલ—જાઓ જાઓ ગધો તુમને ફુલકુ પાયા;

રન્જ ઉઠાયા શર્મ ગવાંયા ————— ટેક.

અરખસ્તાની ઊંટ યે કાબલી ગંધા;

યે તીમેટકા બકરા ચુવા કહાંસે આયા—જાઓ.

ફુલ બકાવલીકા દેખો અયે ઉલ્લુ;

આંખે રૌશન હો જાવે ————— જાઓ.

(તામ્બુલમુદકકા ફુલ દીખાતા આરો ખીરાદર ફુલ લે
બાગનેકી તદખીરમે ગાના.)

કાલીંગડા—કાહારધા.

ડોકો ડોકો દોનાકી કઝા આઈજી—તર્જ.

શાહુઝાદે—હોયો હોયો વે જોગીકો સબ મીલ ભાઈજી;

હમે દેખને દો ફૂલ વે તુમારા સાંઈજી—ટેક.

તાજુલ—મીઆં સુખ્દો સુંદ ધો આના,

શાહુઝાદે—મત કરો હમસે જોગી બહાના;

કહો જોગી હમારી કયા તકસીર પાઈજી—હમે.

૧-શાહુઝાદા—હિઝો ભાઈ યુંસા, જોગીકા કરદો બુસાં,

તાજુલ—જનદો સુખ્દસે મંએ નહી રાઈ આઈજી—હમે.

દુરસે કરમ કરમાના નહી પાસ મેરે તુમ આના;

શાહુઝાદે—(ખફા હોકે) ક્યું જોગીજી તુમારી કમલખતી
આઈજી—હમે.

(આરો ખીરાંદર તાજુલમુલકકુ ગીરાકર ફૂલ ધીન લે

ભાગ જના ઐર તાજુલ અયુસ્તરી ધીસકર

દેવકુ યાદ કરના ઐર દેવકા નમુદ હોના.)

પરજ કાલીંગડા—હોરી.

પા લાયુ કર જોરી શ્યામ મુજસે—તર્જ.

તાજુલ—પાત સુત ધીઆન લગાદે, જંગલમે મહેલ બનાદે—ટેક

મહેલ બનાદે અયેસા તુ મુજકુ જીરકા ન સાંની હો કોઈ;

ઉબહુ નકશા બાગે બકાવલીકા ઉરમે સારા દીખાદે—
જંગલમે.

ઝખાની.

દેવ—બહોત ખુબ આભી! મંએ જાતા હું અપને અકારા

હઝાર દેવોકો લે આતા હું.

(ગએજ હોના દેવકા જાના તાજુલમુલકકા.)

ਘਾਘ ਦੁਸਰਾ—ਪਰਛਾ ਤੀਸਰਾ.

ਦਾਸ਼ਨਾ.

(ਦੀਲਘਰਕਾ ਮਰਦਾਨੇ ਲੀਘਾਸਮੇ ਤਾਜ਼ੁਲਮੁਲਕਕੀ ਗੁਫਾਯਿ ਮਿ ਭਾਟਕਨਾ.)

ਲਯੇਰਵੀ—ਗਯਲ.

ਘੁਲ ਘੁਲਿ ਸਧੇਦਾਨੇ ਪੁਛਾ ਘੁਲਸੇ ਧੁੰ—ਤਰ੍ਹ.

ਦੀਲਘਰ—ਕੀਸ ਮਨੇਹੁਏ ਰੰਗਸੇ ਘਨ ਘਨਕੇ ਆਤੀ ਹਯੇ ਘਹਾਰ;
 ਹੁਰਨਕੋ ਅਧਾਤਸੇ ਅਪਨੇ ਦੀਆਤੀ ਹਯੇ ਘਹਾਰ—ਟੇਕ.
 ਸਾਂਦਨੀ ਹਮੇ ਸਘੇਰੇ ਹਯੇ ਘੋਰ ਘਾਦਘੇ ਘੁਲਰੰਗ ਹਯੇ;
 ਗਰ ਨਛੀ ਸਾਝੀ ਤੋ ਕੀਸ ਕਾਝਰਕੋ ਭਾਤੀ ਹਯੇ ਘਹਾਰ—ਕੀਸ.
 ਮਾਹਾਤਾਘਾਛਿ ਮਨੇਹਮੇ ਘਾਹ ਪੋ ਮਾਹੜ ਕਾਂਹਾ;
 ਹਘੇੜ ਉਸਕੇ ਛੀਜ਼ਮੇ ਝਘਾ ਮੁਕਤ ਭਾਤੀ ਹਯੇ ਘਹਾਰ—ਕੀਸ.
 ਵਾਹ ਵਾਹ ਤਾਸੀਨ ਝਘਾ ਧੇ ਮੀਸਰਘੇ ਮੋਝੁ ਹੁਵਾ;
 ਸਾਂਦਨੀਕੇ ਰੰਗਮੇ ਝਘਾ ਦੀਲ ਲੁਭਾਤੀ ਹਯੇ ਘਹਾਰ—ਕੀਸ.

(ਘੜਾਵਲੀ ਮਰਦਾਨੇ ਲੀਘਾਸਮੇ ਤਾਜ਼ੁਲਮੁਲਕਕੀ ਤਲਾਧਮੇ

ਆਨਾ ਘੋਰ ਘੁਕਤਘੁ ਕਰਨਾ ਦੀਲਘਰਸੇ.)

ਸਾਰੰਗ.

ਘੜਾਵਲੀ—ਜ਼ਰਾ ਹਾਲ ਮਾਹਿ ਕੁਛੀਘੇਝੁ ਜ਼ਰਾ ਹਾਲ ਮਾਹਿ ਕੁਛੀਘੇਝੁ;

ਸ਼ਹਿਰ ਹਯੇ ਕੀਸਕਾ ਨਾਮ ਝਘਾ ਹਧੇਝੁ—ਜ਼ਰਾ.

ਦੀਲਘਰ—ਨਾਮ ਸ਼ਹਿਰਕਾ ਸ਼ਰਕੀਸਤਾਨ ਹਯੇ ਘਾਪ ਕਘੋਨ ਹੋ

ਆਧੇ ਨਘੋ ਜ਼ਵਾਨ—ਜ਼ਰਾ.

પરજ કાલીંગડા—હોરી.

ખુદાદોસ્ત મુલતાંકી પીઆરી—તર્જ.

બકાવલી—મંએ ગવૈયા હું અયે ખાતે આલી નહી સરપે
મેરે કોઈ વાલી—ટેક.

નોકરીકુ આયા હું બટકતા લે ચલીએ મુજકુ શાહકે પાસ
મેહેરખાની હોગી હમપે તુમારી, દીલવા જગા કોઈ
આલી—નહી.

કાલીંગડા—ચલ સંગ હમારે તુ મજનુ—તર્જ.

દીલખર—ચલ સાત મેરે તુ અયે તઓ જવાન;
લે જાઈ તુજકુ શાહકેપાસ શાહ હિવેગા તુજખર મે-
હેરખાન—ચલ.
(જના દોનોકા,)

—:—

બાબ દુસરા—પરદા ચૌથા.

જઈનુલમુલકકા મહેલ.

(જઈનુલમુલક આપને ફરજંદોકી જુદાઈ મે આહવારી કરતા
ઐય દીલખર, બકાવલીની દરગાઝમે હાઝર રહેના.)

ઝીન્ઝોટી—ગજલ.

હારે ફનાસે દીલકો ઉડાયેગા યા નહી—તર્જ.

જઈનુલ—હમ અપના દરો ગમ કીસે જકે સુનાઈ એ;
ખેટકે હીજમે સદા આસું બહાઈ એ——ટેક.
આસાં નહી વોહ ફલકા મીલના મંએ ક્યા કશં;
ફુશ્વાર જાના મરનેપે અબ દીલ લગાઈ એ—હમ.

ਘੋਟੋਂਡਾ ਅਸ ਜ਼ੁਦਾਧਿ ਸੇ ਤਾਂਗ ਆ ਗਯਾ ਹੁੰ ਮੱਝੇ;
ਧਾਰਾ ਤੁ ਅਪਨੇ ਕੁਝਲਸੇ ਲਾਕਰ ਮੀਲਾਧਿ ਐ—ਹਮ.
(ਘੜਾਵਲੀ ਜ਼ਰ੍ਹਨੁਲਮੁਦਕ ਤਸਵਲੀ ਦੇਨਾ.)

ਕਾਫ਼ੀ—ਗਲ.

ਘੜਾਵਲੀ—ਨਾਢੀ ਕਰੋ ਤੁਮ ਅਧੇ ਸ਼ਾਹਾ ਗਮ,
ਧਾਹ ਜ਼ੁਦਾਧਿ ਅਨਦ ਰੋਜ਼ਮਿ ਹੋਵੇਗਾ ਅਧ ਕਰਮ;
ਮਾਨੋ ਮੇਰਾ ਕਹਾ ਅਧੇ ਸ਼ਾਹਾ ਅਧੇ ਸ਼ਾਹਾ—ਨਾਢੀ.
ਸੋਛੇਨੀ—ਛੇਲ ਛਾਮੀ ਰੰਗ ਰੰਗੀਲੀ—ਤਰ੍ਹ.

ਜ਼ਰ੍ਹਨੁਲ—ਆਵਾਜ਼ ਕੀਸਕੀ ਆਧਿ ਕਹੋ ਜ਼ਦ ਮੁਝਕੁ ਹਾਲ ਧੇ;
ਪਰੀ ਹਧੇ ਧਾ ਭੁਨ ਹਧੇ ਧਨਸਾਨ ਨੇਕ ਕਾਲ ਧੇ—ਟੇਕ.
ਦੀਲਘਰ—ਗਾ ਰਹਾ ਹਧੇ ਆਪਕੀ ਪੀਦਮਤਮਿ ਧੇਕ ਮਰਤਧਾ;
ਹਧੇ ਗਵੈਧਾ ਤੀਸਧੇ ਹਧੇਗਾ ਧੇ ਨਜ਼ੁਮੀ ਘਰਮਲਾ—ਧੇ.
ਜ਼ਰ੍ਹਨੁਲ—ਕਧਾ ਹਧੇ ਧੇ ਗਵੈਧਾਮੀ ਨਜ਼ੁਮੀਮੀ ਜ਼ਹਾਨਕਾ;
ਦਰਧਾਕੁਨ ਕਰੋ ਹਾਲ ਮੇਰੇ ਰਾਹਤੇ ਦੀਲ ਜ਼ਨਕਾ—ਧੇ.

ਕਾਲੀਂਗਡਾ—ਮਝਲ.

ਦੁਰਸੇ ਆਧੇਧੇ ਸਾਕੀ ਸੁਨਕੇ ਮਝੇਧਾਨੇਕੋ ਹਮ—ਤਰ੍ਹ.

ਘੜਾਵਲੀ—ਗਝੇਧਸੇ ਆਧੇ ਹਧੇ ਧਸਿਦਮ ਤੇਰੇ ਸਮਝਨੇਕੋ ਹਮ;
ਹਧੇ ਅਸ਼ਾਰਤ ਦੇਤੇ ਤੁਝਕੋ ਦੀਲਕੇ ਅਛੇਧਾਨੇਕੋ ਹਮ—ਟੇਕ.
ਗਾਨ ਦੀਨ ਦਰਧਾਛੇ ਹਕਮਿ ਕਰੋ ਹਮ ਧਝਕੋ ਨੇਆਝ;
ਆਹਤੇ ਹਧੇ ਆਂਧਿਮਿ ਤੇਰੇ ਜੁਰ ਆ ਜ਼ਨੇਕੋ ਹਮ—
ਗਝੇਧਸੇ.

ਲੇਕੇ ਆਧਾ ਹਧੇ ਪਰਤਾਂਸੇ ਡੋਧਿ ਓਸ ਕੁਲਕੁ;
ਅਧੇਸਾਢੀ ਸੁਨਤੇ ਹਧੇ ਕਾਸਦਸੇ ਅਧਰ ਲਾਨੇਕੋ ਹਮ—
ਗਝੇਧਸੇ.

શાદ હો ખુલતા હયે તુજપર બાપે રહેમતકા અભી;
પાએ કીરમતસે તેરે વોહ ફુલ માલબનેકુ હમ—
ગએબસે.

હએ બનાયા જીએને સખકો હિસ્કી કુદરતસે શાહા;
દુર કબ જનંગે રૌશન આંખે હો જનનેકો હમ—
ગએબસે.

(કાસદકા આના આમદે શાહાઝાદોંકી ખબર દેતા.)

ઝખાની.

કાસદ—અયે શહેનશાહા ખુશ હો આપકે ચારો ફરઝંદ અ-
ર્જુમંદકે આનેકા ખબર લાયા હું, ઐર ફુલ મતાલબ
હુસુલ લીએ હવે કોઈ દમમે કદમખોસી હાસીલ કરેંગે.

જર્ધનુલ—ખુશ નસીબ ! ખુશ નસીબ ! અયે અમીરો
વઝીર જલ્દ મેરે ચારોં નુરે નઝર વોહ લખતે જીગરો
ધરતકબાલ જકે લે આવ ?

(વઝીરોંકા જકે લે આના.)

જલા—ઝીંઝોટી.

જીઓ જીઓ મલેકા તાજદાર હો—તર્જ.

શાહાઝાદે—જીઓ જીઓ હમારે સરતાજહે;

હમ ફુલકો લાયે આજ—ટેક.

લગાઓ અપને આંખોસે યે યુલ;

દેઓ દુનીઆ માહારાજ હો—જીઓ.

(ફુલ આંખોસે લગાના, આંખે રૌશન હોના.)

જર્ધનુલ—હુઈ રૌશની આંખોમે મેરે;

ખેટે તુમારા મહેતાજહે—જીઓ.

(આના કુતવાલકા સુનાના પચામ શહેર નયા આબાદ હોનેકા.)

ઝખાની.

કુતવાલ—અમે શહેનશાહ આપકે શહેરકે બાહરે યેક જંગલમે
નયા શહેર આબાદ હુવા હયે, ઉસ્મે યેક મહેલ આલી-
શાન અયેઆ બના હયે, કે જુરકે દીવારે ચાંદીકે ઐર
કાંચુરે સોનેકે બને હંયે ઉરકે માલિકને આપકો બસદ
શાનો શોકત દાવદ દીયા હયે, આપ કબુલ કરના કુચ
બન્દા પરવરીસે દુર નહી.

જઈનુલ—(હયેરાન હો) અયેસે દશ્તો ખીવાખાનમે કોન હયે !
જો વોહ ઉમદા મહેલ ઐર શહેર તૈયાર કીયા હયે !
અએર ચલો હમની જાકે અપને આંખાસે દેખે.
(જઈનુલમુદકકી સાત જાના સખા, બકાવલી
ખુકાકી યાદમે મશગુલ હોના.)

મુલતાની—૫૬.

કાદિકો મોડત મુખ્કો રાજ—તર્જ.

બકાવલી—મહેર તુ કર ચઝદાં મોહિપર મહેર તુ કર ચઝદાં-ટેક.
ઉત્તહ બાગકા મેરેહીનકશા ઉસ્ને કીયા હયે બંયા-મોહિ.
જાજી મંએ અબ વોહ બાગકે અંદર દેખુ હયે કોન
જવાં—મોહિ.
આતા ચકી હયે વોહી હોગા ફુલકા ઐર ધનસાં-મોહિ.
(જાના બકાવલીકા સાત જઈનુલમુદકકી.)

બાબ ત્રીસરા—પરદા પહેલા.

તાળુલમુલ્કકા મહેલ.

(આના મહેલમે જઈનુલમુલ્ક મએ ફરજંદ અમારો વઝીર
ઐર શગબ નૌશીમે મશગુલ હોના સખકા.)

ભયેરવી—ગજલ.

બુલ બુલે શયેદાને પુછા બુલસે બું રોઝે—તર્જ.

તાળુલ—હયે મેરી મસ્તીકુ ઈશ્કે સાકીયે કૌસર શગબ;
રાત દીન પીના હું મંએ બે શીશા ઓ માગર શ-
રાબ—ટેક.

હયે તસબ્બર કીરકી અશ્મે મરતકા જો દીન દીનો;
જાયે અશ્ક આંખોસે જારી હોતી હયે અકસર શ-
રાબ—હયે.

હયે દીલે મજરૂહકી ઈસ અશ્મે મંએ ગું પર શકા;
કામ મરહમકા કરે કબુંકર ન ઝખ્મા પર શગબ—હયે.
હંયે જો આલી હીમ્મત ઉતકો મએ કશીસે ઈશ્ક હયે;
આદમીકી અર્શ પરવાઝીકો હયે શાહપર શરાબ—હયે.

પરજ કાલીંગડા—હુમરી.

તોહે દાલુ અઝાબમે શામો સહર—તર્જ.

જઈનુલ—મુજો નામ સાહેબ અપના બતાવો;

દીલકો મેરે તુમ શાદ મનાવો————ટેક.

દખ્ખેસે તુમકો ખુશ મંએ હુવા હું;

ઐર હાલ તુમ અપના મુજકુ સુનાઓ—મુજો.

ਮਝਦੂਰ—ਤਰ੍ਹਾਂ.

ਟਾਝੁਲ—ਮਾਂਝੇ ਪੀਸਰੇ ਹੁੰ ਆਪਕਾ ਅਧੇ ਆਲੀ ਜਨਾਮ;

ਗਰੇ ਹੁਕਮ ਭੋਤੀ ਕੁਝ ਭੋਲੁੰ ਸੀਤਾਮ—ਏਕ.

ਕਾਸਮਤਕਾ ਮਾਰਾ ਹੁੰ ਮਾਂਝੇਭੀ;

ਅਧਿਐਂ ਕੀਯਾ ਮੇਰਾ ਆਨਾ ਅਗਾਮ—ਮਾਂਝੇ.

(ਟਾਝੁਲਕਾ ਆਦਿਸ਼ਾਹਤੀ ਕਦਮ ਭੋਲੇ ਹੋਏ ਕਹੇਨਾ.)

ਅਧਿਆਨੀ.

ਟਾਝੁਲ—ਅਧੇ ਯੁਕਤੀ ਵਾਲੇਦ ਮਾਂਝੇ ਆਪਸੇ ਧੇ ਅਭਿ ਕਰਨਾ

ਹੁੰ ਕੇ ਆਪਿ ਆਪਕੇ ਯੁਕਤੀ ਕਰੇ ਸੈਸ਼ਨ ਹੁਧਿ !

ਯੁਧਨੁਲ—ਅਧੇ ਮੇਰੇ ਪੀਆਰੇ, ਆਪਿਕੇ ਤਾਰੇ, ਧੇ ਤੇਰੇ ਆਰੇ

ਭਾਧਿ ਯੁਲੇਯਕਾਵਲੀ ਲਾ ਮੇਰੇ ਆਪਿਕੇ ਲਗਾ ਸੈਸ਼ਨ ਯੁਧਿ

ਹੁੰਧੇ ਟੁਭੀ ਅਪਨੇ ਪੀਆਰੇਕੇ ਯੁਲੇਯਕਾਵਲੀ ਲਾ ?

ਟਾਝੁਲ—ਅਧੇ ਨੇਕਨਾਮ ਵਾਲੇਦ ਪੀਦਰਕਾ ਹੁਕਮ ਸਰਸੇ ਯੁਲੇਯਕਾਵਲੀ

ਤੈਧਾਰੇ ਹੁੰ, ਮਗਰੇ ਧਨਸੇ ਤਾਹਤੀਕ ਕਰੇ ਯੁਲੇਯਕਾਵਲੀਕੁ ਧੇਭੀ

ਆਰੇ ਭਾਧਿ ਲਾਧੇ ਹੁੰਧੇ !

(ਆਪਸੇ ਕਹੇਨਾ ਆਰੇਕਾ.)

੧—ਸਾਹੁਆਦਾ—ਭਲਾ ਧੇ ਅਧੇਸਾ ਯੁਕਾ ਕਹੇਨਾ ਹੁਧੇ !

੨— “ —ਅਧੇ ਨੇਕਨਾਮ ਧੇ ਯੁਲ ਲਾਨੇਕੇ ਲੀਧੇ ਹੁਮਨੇ

ਯੁਲੇਯਕਾਵਲੀ ਲਾਧੇ ਹੁੰਧੇ, ਯੁਕਾ ਕਹੇਂ ਕੇ ਧੇਕ ਸਭਸੇ

ਹੁਮਨੇ ਪਹਾਤਪਰ ਕੇ ਭਾਧਿ ਅਧੀਨਪਰ ਕੇਂਕ ਦੀਧਾਧਾ !

੩— “ —ਅਧੇ ਮਹੇਰਯਾਨ ਆਪਾ ਧਿਸ ਯੁਲੇਯਕਾਵਲੀ ਲਾਨੇ

ਲਾਨੇਕੇ ਲੀਧੇ ਯੁਲੇਯਕਾਵਲੀ ਲਾਧੇ ਆਰੇ ਧੀਨ ਮਹੀਨੇ ਤਕ

ਰਾਧਸੇਕੇ ਪੇਰੇ ਪਏ ਰਹੇਧੇ, ਸਭ ਹੁਧੇ ਧਾ ਯੁਕ !

੪— “ —ਸਰਕੁਰਾਯ ਕਰਨੇਵਾਲੇ ਪੀਦਰ ਧੇ ਆਪਕਾ ਯੁਕਾ

ਯੁਕੁ ਹੁਮ ਪਯੋਯਾਨੇਭੀ ਨਹੀ ਧਾਹੁ ਹੁਮਾਰੇਪਰ ਕੁਧ ਨ

ਕੁਧ ਤਹੇਯਮਤ ਰਯਾ ਆਹਾਤਾ ਹੁਧੇ !

તાળુલ—ક્યા તોમત ! અફસોસ ! સદ અફસોસ ! બલા
તુમારી પીઠ જાબકે તો બતલાવ ! (ચારો શરમીદે હોતા)
અંધુ સુપ હો ગયે ! અયે શાહા નઝર કીજીએ ઈતિહાસ
મદદો પર કે પેહી બદલતોને જંગલમે ચેક જોગીએ
વોહ ફુલ લે બાગ ગયેથે, વોહ જોગી ખુદ મંએ થા
કયું ય બાત સચ હયે થા જુઠ ?

ચારો શાહાઝાદે—જુઠ જુઠ યે સખ બાતે સરાસર જુઠ
હંયે, હમ ક્યા જાને તુ ક્યા કહેતા હવે !

તાળુલ—જુઠ હવે ! અફસોસ ! અગર ઈસ વખત મરી પી
આરી દીલબર હોતી તો તમામ અહેવાલ જાહેર હો જતતા !

દીલબર—(મરદાના લીખાસ ઉતારકે) અયે મરદાનાહે આ-
દીલ યે તમામ અહવાલ સચ હયે પેહ ચારો બાઈ
મેરે કમ્બખાનેમે પરયે આર દેખીએ મનકા પુશ્તપર
મેરે નામકા છાપ હયે ! (ચારો પશ્ચિમાન હો જતા.)

જઈનુલ—થુ હયે તુમારે બદઝાતીઓપર ? આર લીઆનત હયે
તુમારી દરોગ ગોઈપર ! કે મેરે નેકનામ સઆદતમન
બેટેપર ક્યા ક્યા જુલમ ગુજરે દુર હો મેરે રૂબરૂસે ? કે
યે રૂહ સીયાહ ન દીખલાવ, અયે ચોખદાર ઈતિ દગા-
બાઝોકો પા બ જન્મ કરકે લે જાએ ?

(ચોખદાર ચારોકુ લેજના આર બકાવલી
તાળુલમુલક શહેરસે ઉડાલે જતા.)

બકાવલી—નીકલ અયે દારૂએ અઝમત તેરે બે કામીકે ક-
તરોકો ઈસ મહફીલમે છીડકદે તારકે સખ બેહોશ હો
જાએ ! (બેહોશ હોના સખકા લેજના બકાવલી તા-
ળુલમુલક.)

બાબ તીસરા—પરદા ફરાર.

બકાવલીકા મહેલ.

(તાળુલમુદક ઓર બકાવલીકા ગાના ઇતિનેમે
બકાવલીકી માદર આકે નસીઆત કરના.)

ભયેરવી—ગજલ.

મરતી હું તેરે હીજ્મિ અમે યાર અબર લે—તર્જ.
બકાવલી—લાગી હયે લગન તુજ્મસે છોડા કોન સકેગા;
તાળુલ—ફેર અપને વતન મુજ્મકો લેજા કોન સકેગા—ટેક.
બકાવલી—તારે મીજ્મકો તેરે અચ્ચા કોન સકેગા;
તાળુલ—અરતા તેરે ઝુલ્ફોંકા છોડા કોન સકેગા—લાગી.
બકાવલી—મારા હયે યે ઝાલીમને કઅે મરતખા મુજ્મકો;
તાળુલ—દુનિઆમે મેરી દાદ દીલા કોન સકેગા—લાગી.
બકાવલી—હયે નફ્થ કઠારીકા મેરે જામેકે ઉપર;
તાળુલ—દામનકો તેરે હાત લગા કોન સકેગા—લાગી.
બકાવલી—મત માર મુજ્મહ યાર કીસીકા તુ કહા માન;
તાળુલ—ફેર જગમે તેરા નાઝ ઉકા કોન સકેગા—લાગી.

પીલુ—ગજલ.

તાળુલ—મંઅે વોહ નહી હું કે તુજ્મ ખુતસે દીલ મેરા શીરજાઅે;
શીર મંઅે તુજ્મસેતો મુજ્મસે મેરા ખુદા શીર જાઅે—ટેક.
ઝમીં ઝમા શીરે પર વોહ ન દીલજખા શીર જાઅે;
ખુતોસે હમ ન શીરે હમસે ગર ખુદા શીર જાઅે—મંઅે.
(આના માદરે બકાવલીકા ગઝલનાક હોકે.)

કાફી—હુમરી.

બજન લાગી બંસરી શામકી—તર્જ.

જમીલા ખાતુન—તુને લાજ ગવાઈ મેરે નામકી;
આદમસે મહેબબત કરે તુને બરા લગાયા હમકો,
લાનત તુજ પર પડે અયે લડકી સજા દુ મંઅે તેરે
કામકી—તુને.

પીલુ—તીલાના.

ઓ દાના ધીમ—તર્જ.

બકાવલી—પીઆરી મા સખર તુ ગુસ્સા નહો મુજ ગરીબપર,
વરના મેરી ક્યા ખતા હુવી કહેદે મુજકુ અદત;
અલ્લે ખુદામે ધનિસાં સખસે બહેતર હયે,
ઉરકા કોઈ સાની નહી માદર કહેતી હું માનલે—પીઆરી
(માદર બકા હો બકાવલીકુ મારને જનના
તાજુલમુલકકા છોડાના.)

ઝખાની.

તાજુલ—ચુપ ચુપ અપના મુંહ બંધ કર અયે સીતમગર
તુ જનતી નહી કે ઈસ ગુલકો બઆનેવાલા કોનસા
બુલબુલ ખડા હયે ?

જમીલા ખાતુન—અમુશ અયે મગર આદમઝાદ, તુ કીસકી
હીમતપર ઈતની ગરરી કરતા હયે ? અભી તુજેહ
કઅેસી સજા દેતી હું, (દેવકો બુલાના) અયે દેવ ઈસ
બદકાર આદમઝાદકો દરીઆઅે તીલસસમે ફેંક દે ?
(પરીયોકો બુલાકે કહેના) અયે પરીયો ઈસ નાબકાર

લડકીકો પા બ ઝ-જીર કરકે કમ્મેદખાનેમે લેખખો,
કયું કે ઈસ બદખાતકો દેખકે ઓર લડકીયા અપને મા
બાપકે રખર અયેસી બે અદખી ન કરે ?
(દેવ તાજુલમુલકકુ પકડકે લેખના ઓર પરીયાં બકાવલીકુ.)

—:૦:—

બાબ તીસરા—પરદા તીસરા.

જંગલ.

(તાજુલમુલક સીયાહ લીખાસમે બરકના ચેક દેવનીકા
તાજુલમુલકકુ અપના મર્દ સમજકે પકડના.)

ઝીંઝોટી—ગજલ.

ગમે દુરી સે જી જલતા હયે—તર્જ.

તાજુલ—હુવા હયે ગમ મુજેહ હાસીલ કે તન કાલા બદન કાલા;
કહું જા કીરકુ ચે અયે દીલ કે તન કાલા બદન
કાલા—ટેક.

દોહરા.

અયે સીતમગર મરતે મરતે લબપે હોગા તેરા નામ,
સર્દ આહેં બરતે બરતે હોવેગા બસ મેરા કામ,
સીવા ઈસ્કે હો ક્યા હાસીલ—કે તન કાલા બદન કાલા.
કીસ તરાહ તસવીરકો તેરે મીઠાઈ જાને મન,
કીસ તરાહ તકરીરકો તેરે બુલાઈ જાને મન,
નહી ચે કહેનેકે કાખીલ—કે તન કાલા બદન કાલા.
(ઘખીલ હોના દેવનીકા.)

ઝપ્પાની.

દેવની—અરે વાહવાહ રે મીઆ ! મંએ તુજેહ આજ કંએ
 દીનસે યહાં તલાશ કરતી હું, ઓર તુ અકેલા મજાહ
 કરતા હયે ! ઘરમે બરએ બુકે મરતે હંયે તુજેહ કુચ
 શર્મે આતી હયે યા નહી ! ચલ મેરે આત જંગલમે
 ઓર લે હાતમે યે કુલહાડી, લકડીયાં તોડે બેચકર લા,
 અપના યુજરાન ચલાઓ ?

(તાજુલમુદક હચ્છેરાન હો કહેતા.)

તાજુલમુદક—હાએ હાએ ! યે કાલી બલા કૌન હયે ઓર
 કંહાસે આઈ !

દેવની—ક્યું મીઆં બુલ ગયે ! તુમ મેરે મીઆં હો મંએ
 તુમારી ખાસ ખીખી હું !

તાજુલમુદક—તોખાહ તોખાહ ! તુ મેરી ખીખી ખાસ હયે !
 કોનસે દીનકા, શાદીકી યા નેકાહકી ! ચલ ચલ દુર હો
 મંએ તુજેહ પચ્છેદાનતાહી નહી હું !

દેવની—ક્યા તુ મુજેહ જાનતાહી નહી ! જાનતો લે તરે છોટે
 છોટે બરએકુ બુલાતી હું, જુસ્કુ દેખકે તેરી તમલ્લી હો
 જાએગી. (તાલી મારના ઓર બરએકા આના) આવ
 આવ મેરે પીઆરે બરએ યે તુમારે બાપસે મીલો ?

બરએ—બાબાજાન બાબાજાન ! કુચ ખાનેકુ લે કે બહોત
 બુક લગી હયે !

તાજુલ—અરે યે બલા કંહાસે આઈ ! તોખાહ તોખાહ !
 ચલો દુર હો, તુમકુ ઓર તુમારે બાબા જાનકુ ક્યા
 કહું ! તુમારા ખાના ખરાબ હો જાએ કીસ્કુ બાબા
 જાન બનાતે હો ?

(મારને જાના બરએકુ રોકના દેવનીકા.)

દેવની—ક્યું મરે ચાંદ જોસે બરચોપર ગુસ્સા કરતા હયે તુ-
જક મહોબ્બત નહી આતી ?

બરચે—બાબા જાન, મુનો આજ અમાજનને હમકો યેક
ગાના સીકાયા હયે અગર હુકમ હોતો ગાવે, હમારેહી
તારીફમે હયે ?

તાળુલ—હાં હાં ગાઓતો મુનુ, ક્યા ઉબલા કરતે હો દેખુ ?

બરચે—જબતો તુમારે કાનકે પરદે ખડે કરો ?

બોપાલી—ગજલ.

મતરમા ખુશ નવા બગો તાઝા બ તાઝા—તર્જ.
રમે સીયાહ સીયાહ રહ, ચાંદસા હયે હમારા મુહ;
બરચે હયે તેરે છોટે હમ બાપ હમારા હયેગા તુ—ટેક.
બુકસે આએ તંગ હમ ખાના ખીલાઓ જલ્દ તુમ;
હાલ હમારે પર રહમ કર તુ જરા અયે નેક ખુ—રમે.
હોકે ખકા હમારેસે છુપતા હી શીરતા મુબસુ;
આજ હુવે હયે કીતને દીન કરતે હયે તેરી જુસ્તાજુ—રમે.
સાત હમારે ઘરકુ ચલ છોડદે અબ યે ગુફતયુ;
દુર હો રન્જે ગમ સભી બરાએ દીલકી આરઝુ—રમે.
ચલી નસીન ફરહકી ગુન્ચએ દીલ ચયુક્તા હો;
ગમજા વો નાઝ દમ બદમ કરતે શીરેગે કુબકુ—રમે.

ઝખાની.

તાળુલ—બસ ગા ચુકે, વાહ વાહ ખુબ ગાના ગાયે અબ
તુમ સીધારો, મંએ તુમારે વારતે બહોતસે નેઆમતે
લાતા હું, નીકલો યહાંસે, તુમારા સત્યાનાસ હો જાએ,
યેક કહેતા હયે બાબા તો દુસરી કહેતી હયે મેરા મી-

આં, બલા કીરકુ સમજી ! અકસોસ સદ અકસોસ !
 મગર, યેક બાર ઇસ હમ્મેજમે યુતા મારનેસે યે હાલત
 હુઈ, ખમેર દુખારા કીસ્મતકુ આઝમાંહિ, અબ ઇસ
 હમ્મેજમે યુતા લગાઈ, યા ખુદા મેરી મદદો પહોચ !
 (તાળુલમુલકકા હોજમે ગોના લગાકે સુરતે અસલી હોજના)

ભયેરવી—ધુરપત,

ગાવોજી વાંકે યુનકો—તર્જ.

તાળુલ—ગાઈ મંએ તેહારો યુનકો નીરંજન દયા કરે;
 તેરો નામ હરઆન સરસતીમે સારે થામ થામ-ટેક.
 નીરંજન નીરાધાર તુહી હવે નીરાકાર;
 જગતપાલ તોરો નામ સરસતીમે સાર—નીરંજન,
 (જાના તાળુલમુલકકા.)

બાબ તીસરા—પરદા ઐથા.

કયેદખાના,

(બકાવલીકા તાળુલમુલકકી જુદાઈમે જાના.)

ભયેરવી—ગજલ.

નામ જાનેકા ન લો યાર મંએ મરજીગી—તર્જ.
 બકાવલી—કરકે તન્હા મુલ્હે અયે દોરતો યુલકામ ગયા,
 ગમ અલમ સોંપ ગયા તાકતો આગમ ગયા;
 જાને મન જાને મન જાને મન—કરકે.
 વાદ જો કરકે ગયા સખકો ન આયા હરગીઝ,
 ઇન્તેઝારીમે તેરે સુખ્હ ગયા શામ ગયા;
 જાને મન જાને મન જાને મન—કરકે.

કળ ખુશ આતી હયે મુજેહ બાગો બહારે ગુલશન,
ગુલ ઉસે ખાર હુવે જુસ્કા ગુલનદામ ગયા;
જાને મન જાને મન જાને મન—કરકે.
(માદરકા આના ઐર અકાવલીકુ સમજના.)

અમાચ—દાદરા.

રોવત કાયે દંધ આરે—તર્જ.
જમીલાખાતુન—અરે એ રોવત કાહે નાહી આરે નહી તેહારેરે,
અશકબરે જાતે હો અરે એ રોવત કાહે નહીઆરે;
મના મનાવત મંએ કગ ગઈ હું અરે એ માન
કાહે રોવત નઈઆરે—અરે.

પીલુ—કુમરી.

કાહે રસે બલમા મોરે—તર્જ.
અકાવલી—નાહી મૈયા બોલો અયેસા થામલો અખાન;
નાહી અયેસી મંએ નાદાત—નાહી.
જા પર મેરી જાન મૈયા હયે કુરખાન;
રહેતા હયે આઠો પહેર હરદમ ઉસીકા ધીઆન—નાહી.

કાલીંગડા—સજ્જરે સજ્જરી તુ પકડ ગુલનાર—તર્જ.
જમીલાખાતુન—નાહી માનતી જો તુ મેરા કહા;
સઝાવાર હયે તુજકો અયેસી સઝા—ટેક.
કરંગી મંએ તુજપર યે જુદો સીતમ;
કે આકાત દાલુંગી તુજપર બહમ—નાહી.
તેરે જાનેસે હયેગા મરના બલા;
કે રવા જહાંમે મુજેહ તુ કીયા—નાહી.

કાલીંગડા—ગજલ.

જુસે ઈશ્કકા વીર કારી લગે—તજ.

બકાવલી—યે ક્યા ઈશ્ક આફત ઉઠાને લગા;

મેરે દીલસે મુજ્જા છુડાને લગા—ટેક.

મીલા મેરે દીલખરસે મુજ્જુ ખુદા;

વગરના મેરા દીલ ઠીકાને લગા—યે ક્યા.

ફલકને તો મતિના હસાયા ન થા;

કે જરફે એવઝ યું રૂલાને લગા—યે ક્યા.

(બકાવલીકુ કયેદખાનેમે છોડ કર માદરકા જાના.)

—:—

બાબ તીસરા—પરદા ખંચવા.

જંગલ.

(તાજુલમુલક જંગલમે દર્દ આમિઝ આવાઝ)

સુનકે હયેરાન હોના.)

જુલા—લાલ આજરી બહી કુધૂરી અખીયા—તજ.

તાજુલ—તેરી કુદરત અજબ હયે ખુદાયા,

ભેદ કોઈ નહી ઉરકા પાયા—ટેક.

ચર્ચપે મહેરો માહ ઝૌર સીતારે,

સુખ્હ શમ ચમકતે હંપે સારે;

તેરા નુર હયે મખમે સમાયા—અજબ.

(દુરસે ક્રીસીકા અવાઝ આના.)

ઝખાની.

રૂઆફઝા—હયે હયે મંએ મરતી હું કોઈ આઓ મુજેહ

બચાવ !

(ਦੇਵਕਾ ਆਨਾ ਇਕੁਝਾਭਿ ਸਮਯਨਾ ਅਪਨੇ ਵੀਸਾਲੇ ਲੀਐ.)

ਦੇਵ—ਬੁਪ ਬੁਪ ਅਧੇ ਮੁਰਦਾਰ ਆਰਤ ਆਮੁਖ ਹੋ ਨਹੀਤੋ ਤੇਰੀ
ਭਯਾਨ ਭਾਟ ਢਾਲੁੰਗਾ, ਯਯਤਕ ਮੇਰਾ ਕਹਾ ਨ ਮਾਨੇਗੀ
ਧੇਰੀ ਕਯੇਏ ਮੁਸੀਯਤਮੇ ਰਹੇਗੀ ?

ਤਾਨੁਲਮੁਦਕ—ਯਾ ਪਰਵਰਦੀਗਾਰ ਧੇਹੁ ਢਰੇ ਪੁਰਧਾਰਮੇ ਧੇ
ਆਵਾਭ ਫਮ ਸਾਭ ਭੀਸਭੀ ਆਵੀ ਹਯੇ ! ਸਾਧੇਫ ਭੋਧ
ਦੇਵ ਭੀਸੀ ਆਫਮਭਾਫਰ ਭੁਫਮ ਕਰਨਾ ਹੋਗਾ ! (ਤਲਵਾਰ
ਘੀਅਕਰ ਕਹੇਨਾ.) ਅਕੁਸੋਸ ! ਅਗਰ ਧੋਹੁ ਅਫਕਾਰ
ਸੀਤਮ ਸਾਧਾਰ ਮੇਰੇ ਇਥੇ ਹੋਨਾ ਤੋ ਭੋਰਨ ਧੇਕਵਾਰ
ਤਲਵਾਰਕਾ ਅਧੇਸਾ ਮਾਰਨਾ ਫੇ ਸਰ ਭਿਸ ਨਾਪਾਕਕਾ ਤਨਸੇ
ਯੁਧ ਹੋ ਜਨਾ. (ਦੇਵਕੁ ਦੇਖਕੇ ਕਹੇਨਾ.) ਧੇਰੀ ਅਫਕਾਰ
ਹਯੇ ਧੇਰੀ ਸੀਤਮਗਾਰ ਹਯੇ ਮੁਭੀ ਹੁਸ਼ੀਆਰ ਹੋਯ ? (ਪੀਰ
ਮਰਦਕਾ ਨਮੁਦ ਹੋ ਕਹੇਨਾ.)

ਪੀਰਮਰਦ—ਸਘਰ ਕਰ ਸਘਰ ਕਰ ਅਧੇ ਆਫਮ ਯਧੇਸਾਫੇ ਤੁ ਸ-
ਮਯਨਾ ਹਯੇ ਵਯੇਸਾ ਮਧਾਨੇ ਯਧੁ ਨਹੀ ਹਯੇ, ਮਗਰ ਧੇਕ
ਯੁਧਨੁਮਾਂ ਯਧੇ ਯੁਧਕ ਹੋ ਗਧਿ ਹਯੇ. (ਤਾਨੁਲਮੁਦਕਕਾ
ਫੋਯਨੁ ਹੋਫੇ ਅਭਿ ਕਰਨਾ.)

ਤਾਨੁਲ—ਤਕਸੀਰ ਮਯਾਫੁ ਹੋ ਫੇ ਧੇ ਅਧਾ ਆਪਸੇ ਅਯਨਨ
ਯਾ ਮਗਰ ਧੇ ਗਹਯਰ ਫਿਸ ਨਾਭਨੀ ਮਾਹਯਯੀਫੋ ਅਯਾ-
ਨੇਭੀ ਤਫਯੀਰ ਅਧਾਫਿਐ.

ਪੀਰਮਰਦ—ਲੇ ਯੁਧਕਾ ਨਾਮ ਫੇ ਯੁਧਕੀ ਯਰਕਤਸੇ ਧੇ ਤੀਲਸਰਮ
ਨਾਯੁਧ ਹੋਗਾ ਤਮਾਮ, ਆਰ ਧੋਹੁ ਪਰੀਭਾਫਨੀ ਯਧੇਰ ਹੋਗੀ.
(ਗਯੇਯ ਹੋਨਾ ਪੀਰਮਰਦਕਾ.)

ਤਾਨੁਲ—ਯਾ ਯੁਧ ਯਾ ਹਭਰਤ ਸੁਯਧਮਾਂ, ਅਲ ਮਫਦ ! (ਪਫਾ-
ਤ ਨਾਯੁਧ ਹੋਫੇ ਪਰੀ ਨਭਰ ਆਵੀ ਹਯੇ.)

ਭੁਲਾ—ਹਾਰ ਫੁਲਾਂ ਦੇਰੇ ਮਾਲੀ ਹਾਰ ਫੁਲਾਂ ਦੇ—ਤਰ੍ਹਾਂ.

੩੨੨—ਅਏਸਾਨਾ ਹੁਵਾ ਹੁਏ ਤੇਰਾ ਮੁਝਏ ਅਏ ਚਿਨ੍ਹਸਾਂ,
ਮਾਂਐ ਖੇਰੀ ਲੋ ਰਹੁੰਗੀ ਅਭ ਲਾਗੀਂਗੀ ਕਰਮਾ;

ਤਾਨੁਲ—ਕੀਸ ਨਰਹ ਏ ਰੁਝ ਪਹੋਯਾ ਤੁਝਕੋ ਕਹੇਦੇ ਲਾਲ;
ਕੇਮਕਰ ਲਾਲਨ ਤੇਰੀ ਹੁੰ ਮਾਂਐ ਪਰੇਸਾਂ ਲਾਲ.

੩੨੩—ਮਾਂਐ ਅਧਾਂ ਕਰਨੀ ਹੁੰ ਤੁ ਸੁਨ ਲਗਾਕੇ ਕਾਨ,
ਨਾਮ ਮੇਰਾ ੩੨੨ਕਾ ਹੁਏ ਸੁਕਾਮ ਪਰਸਾਨਾ,
ਏਕ ਦੀਨ ਅਪਨੇ ਆਗਮੇ ਧਰਨੀ ਰਹੀਥੀ ਸਐਰ,
ਉਸ ਲੇ ਆਯਾ ਧਾਂ ਮੁਝੇਹ ਦੇਵ ਨ ਲਾਗੀ ਦੇਰ;
ਦਾਮਨ ਕੁ ਨਾਪਾਭ ਕਰਨੇ ਆਲਾਤਾਥਾ ਮੁਰਦਾਰ,
ਮਾਂਐ ਨਲੀ ਮਾਨੀ ਹੁਯੋਰੋਂ ਭੁਝਮਕੀ ਮਝਕਾਰ;
ਮਾ ਆਪਕੀ ਭੁਝਮਧਿ ਮਾਂਐ ਰੋਤੀ ਹੁੰ ਧਰਾਂ,
ਅਏਨਾ ਅਕਾਵਲੀ ਮੇਰੀ ਅਭ ਲਾਗੀਂਗੀ ਭਾਂਡਾ.

ਤਾਨੁਲ—ਅਏ ਪਰੀ ਤੁ ਦੇ ਅਨਾ ਹੁਏ ਪੀਆਰਾ ਕੀਰਕਾ ਨਾਮ,
ਸੁਨਤੇਲੀ ਭੁਸ ਨਾਮਕੇ ਦੀਲਕੋ ਹੁਵਾ ਆਗਮ;

੩੨੪—ਆਸ਼ਕ ਏਕ ਚਿਨ੍ਹਸਾਨਪਰ ਹੁਵੀ ਹੁਏ ਧੋਹ ਪਰੀ,
ਸਹੇਨੀ ਹੁਏ ਰੁਝੇ ਅਲਮ ਉਸਕੇ ਹਰ ਧਰੀ;
ਕਏਦ ਹੁਏ ਧੋਹ ਹਮਸ਼ੀਰਾਹ ਮਾਦਰਕੇ ਭੁਝਮਸੇ,
ਗਤ ਦੀਨ ਰੋਤੀ ਹੁਏ ਹਰਦਮ ਧਾਦ ਕਰੇ ਉਸੇ.

ਤਾਨੁਲ—ਮਾਂਐ ਧੋਹ ਚਿਨ੍ਹਸਾਨ ਹੁੰ ਉਸ ਗੁਲਕਾ ਦੀਵਾਨਾ,
ਹੁਏ ਧੋਹ ਮੇਰੀ ਸਮਐ ਰੋਸਨ ਮਾਂਐ ਹੁੰ ਪਰਵਾਨਾ;

੩੨੫—ਆਐਤੋ ਅਭ ਸਾਨ ਮੇਰੇ ਮਾਂਐ ਲੇ ਆਤੀ ਹੁੰ,
ਅਏਨਾ ਅਕਾਵਲੀਸੇ ਧੀਰੇ ਤੁਮਕੋ ਮੀਲਾਤੀ ਹੁੰ.

(੩੨੬ ਤਾਨੁਲਮੁਢਕੁ ਸਾਨ ਲੇ ਆਨਾ.)

આખ તીસરા—પરદા છઠઠા.

બકાવલીકા મહેલ.

(રૂમક્રાંત તાજુલકુ લેકે આના, યેક ગોશમે
પોશીદા કરેકે ગાના.)

ઝીઝોટી—ફુમરી.

નકો જાઉ તુ માગારી સખી જરા હામ હામ હામ—તર્જ.
રૂમક્રાંત—અખી આવેગી બકાવલી પીઆરે હામ હામ હામ;
જરા હામ હામ હામ જરા હામ હામ હામ—ટેક.
મંએ મિજી હું પરીયાં અભી ઉસ્કે લાનેકુ;
કોઈ દમમે લેગા તેરા કામ કામ કામ—અભી.
તુ છુપેકે દેખા કીજે ઉસ્કા તમાશા;
વીદ કરતી હયે હરદમ તેરા નામ નામ નામ—અભી.
(આના બકાવલીકા જુદાઈ મે યારેકે ગાના.)

ભયેરવી—ગજલ.

ખુલ ખુલે શયેદાને પુહા ગુલસે યુ રોઝે બહાર—તર્જ.
બકાવલી—હાલે ફરકત ક્યા લીખું તુમ આપ આ કર દેખલો;
વર નહી મુજ્જો મેરે પીઆરે ખુલાકર દેખલો—ટેક.
ખે કરારી દીલકી મેરી દેખના મન્જુર હયે;
તો મીઆ સીમ આખ થોડાસા મંગાકર દેખલો—હાલે.
આપ ખુલ જાવેગી મેરી ઈતેઝારી આપ પર;
હાતમે આપને ગુલે નરગીસ ઉડાકર દેખલો—હાલે.
(તાજુલમુલક દીવાનાવાર લીપટજના ગલેસે બકાવલીકે.)

કાલોંગડા—તોરી ખતીયાં જુહી—તર્જ.

તાજુલ—મેરે ગલેસે લીપટજ અયે મનમોહન,
રજ્જ કયું ઉડાએરી જુઆકુ કયું જલાએરી;

મનકુ ક્યું સુકાયે સોહન—મેરે,
 ઈતની અરજ સુનલે મારી જો કહું જાત મંએ તોહિ;
 પાયા મંએને તેરા વિસાલ મજેહ અબ ઉડાય ચલ
 પીઆરી—મેરે.

(માદરે બકાવલીકા આના ઐર તાજુલમુલકકે હાતમે હાત
 બકાવલીકા મીલાના, સબોને સુબારકબાદ ગાના.)

અખીયાત.

જમીલાખાતુન—માફ કીજો અયે લડકી મેરી,
 નહી જીરમે તકસીરથી ક્ય તેરી;
 મીલાઓ સુબારક દો હાતોમે હાત,
 રોહો તા કીયામત બહમ સાત સાત.

ઝીન્ઝોટી—ગજલ.

દારે ફનાસે દીલકો ઉડાએગા યા નહી—તર્જ.

સખ—રૌશન હમારે બખતકા અખતર અમકતા હયે;
 યા ખુશરમીકા મહેરે મુનવર અમકતા હયે—ટેક.
 કરતે હયે નઓશ દોનો બહમ શરખતે વીસાલ;
 હયે યે શખે વીસાલ મુકદ્દર અમકતા હયે—રૌશન.
 તારે ફલકપે દેખીયે અમકે હયે જીસ તરાહ;
 સર તા બ પા હરયેકકા જોતર અમકતા હયે—રૌશન.
 ચારખ બરાયે ઈસ તરાહ હરયેકકી મોરાદ;
 શાહાઝાદકા સીતારા જખીપર અમકતા હયે—રૌશન.
 મુદતકે બાદ આશકો માઅશુક મીલ ગયે;
 લો દામને મોરાદમે ગઓહર અમકતા હયે—રૌશન.

મેહિતા જમનાદાસ ભગવાનદાસની કંપનીએ ગ્રાટ કરેલાં પુસ્તકો.

શાળોપયોગી પુસ્તકો.

૩. આ. પે.

સેન્ડફર્ડ મર્ટનના મિનીંગ (૧૫૦ પાનાના)...	૦—૧૨—૦
રૉયલ સ્કૂલ પ્રાઇમરના મિનિંગ...	૦—૪—૦
રૉયલ રીડર નં ૧ લાના મિનિંગ.....	૦—૬—૦
રૉયલ રીડર નં ૨ પીન્નના મિનિંગ.....	૦—૮—૦
રૉયલ રીડર નં ૩ ત્રીન્નના મિનિંગ.....	૦—૧૦—૦
રૉયલ રીડર નં ૪ ચોથાના મિનિંગ.....	૦—૮—૦
હાર્વર્ડ કૃત પ્રાઇમરના મિનીંગ (ચોટા).....	૦—૪—૦
હાર્વર્ડ કૃત અંગ્રેજી પીન્ન ચોપડીના મિનિંગ.	૦—૬—૦
ફારસી આમાદન નામાનો અં ૦ ગુ ૦ તરજુમો.	૦—૨—૦
શાળોપયોગી કોષ્ટકો.....	૦—૧—૦

નાટકના પુસ્તકો.

ગુજરાતી નાટક ગાયન સંગ્રહ કે જેની અંદર

૬૦૦ કરતાં પણ વધારે ગાયનો છે...	૦—૧૨—૦
અંદ્રસેન ને અંદ્રપ્રભા નાટક.....	૦—૮—૦
છેલ સેલાણી અને વિક્રમ ચરીત્ર નાટક.....	૦—૬—૦
તમાશાએ નતિજાએ અસ્મત.....	૦—૬—૦
અન્નમે સખાવત (ઉર્ફ ખાદશાહે ખોદાદોસ્ત)...	૦—૫—૦
અંદન મલયાગરી નાટક (ત્રીજી આવૃત્તિ)...	૦—૪—૦
તમાશાએ આંદખી.....	૦—૪—૦
તોલકેય દીલકોશ (ઉર્ફ નર્મ હન્દર સભા)...	૦—૩—૦

સોળતે અસર અથવા મોહન દુઃખદર્શક.....	૦— ૩—૦
નકશે સુલેમાનીનો ઉરદુ ખેલ.....	૦— ૩—૦
ગુલશને બાહાર અકબ્રા (ઉર્દુ નઘ્ઠ ઇન્દર સંભા)	૦— ૩—૦
મઝહમે ઈશક (ઉર્દુ બકાબ્લીઓ તાજુલમુલક)	૦— ૩—૦
ઈશક નવ બાહાર (ઉર્દુ સંદ્રખદન મોહીયાર)...	૦— ૨—૦
ફુલ આખ્યાનના ખેલમાં ગવાતાં ગાયનો...	૦— ૧—૬
રસીકાનો અતિ રમુજી ફારસ.....	૦— ૧—૦
નવા હરિશ્ચંદ્ર તારામતિના તાં ગવાતાં ગાયનો	૦— ૧—૦
નવા નબદમયંતી નાટકમાં ગવાતાં ગાયનો...	૦— ૦—૬
તોહફાએ દીલ પત્રીર ગાયન (તાં તં બનમનરા)	૦— ૦—૬
વિધવા દુઃખદર્શક (વાહાનો વરધોડો)	૦— ૪—૦
સવાઈ ઠગનો રમુજી ફારસ.....	૦— ૧—૬
આલાક ચકરણી તથા ગુરુજીવી ગડખડનો ફારસ	૦— ૧—૩

ઉરદુ હરફમાં છાપેલાં પુસ્તકો.

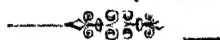
તોહફાએ દીલ પત્રીર (બનમનરા.)	૦— ૧—૦
ગુલશને બાહાર અકબ્રા (ઉર્દુ નઘ્ઠ ઇન્દર સંભા)	૦— ૨—૬

વારતાઓના પુસ્તકો.

સુડા ખોતેરી.....	૩—૦— ૦
ગીરધર કૃત ગમાયણ.....	૨— ૮—૦
બતજંધર આખ્યાન.....	૧— ૮—૦
મોટા ઓખાહરણ.....	૧— ૮—૦
મૃદાલસા આખ્યાન.....	૦— ૮—૦
સ્ત્રી વીલાસ ગરબાવળી.....	૦— ૮—૦
પ્રેમાનંદ કૃત રણયમ્ત.....	૦— ૫—૦
પ્રેમાનંદ કૃત સંદ્રહાસા.....	૦— ૫—૦
વિદ્યા વિલાસની વારતા.....	૦— ૪—૦
દલપત અને ધનપાળની વાર્તા.....	૦— ૨—૦
સંજ્ઞાનતા મેળવવાના સાધન.....	૦— ૨—
પાર્વતિ લક્ષ્મીજીનો સંવાદ.....	૦— ૧

શાં ખજરીલાલ દુરગાદાસ.

જરી કસબ દીલી વગેરે પદો ખોટો માલ વેચનાર.

જાત સર્વે લોકોને જાહેર કરવામાં - જહુ કે હમારી દુકાને સુરતી લેખી જરી તથા દીલ્લી ખનારસની ખાંચી જરી તેમજ દીલી, ફોરો, દોરી, શીત, અમદાવાદી જાત જાતની કોરો, ખરી ખાદી છકતી ટોપીઓ, સુરતી તથા ફેન્સ કી-નખાખતી ટોપીઓ, વિલાતી તથા ગામઠી અંગ્રેજી શીત, એ સિવાય જાત જાતનો ખરો તથા ખોટો માલ ધણેજ કીફાવતે મળે. ખીનું જરીના જગા તથા છક મળકના કોટ તથા પાટલુન તથા ટોપીઓ વેચાતી તેમજ ખાડે આપવામાં આવસે તથા નવા ખતાવી આપવામાં આવસે. બહાર ગામવાળા ધગકોનુ કામ જલદીથી કરવામાં આવસે.

શાં ખીહરીલાલ દુરગાદાસ.

ટેકાણું :—મુંબઈ—બુલેટર.

નાહેર ખખર

આ બોપડી નીચે લખે છેકાણિથી વેચાતી મળસે.

મુંબઈ—રામવાડી આગળ બુકસેલર સેરી આગળ દોરમસ
મારતરની દુકાનેથી તથા દાગોદર ઈશ્વરદાસની દુ
કાનેથી તથા પાવધાની આગળ બુકસેલરિંગ અને જ
તલ ગેજનસીમાંથી, તથા કાછ ફતેહમહમદ નુર
હમદની દુકાનેથી તથા નવાગની મસીદની સા
મુદતનાં નુરદીન જીવાખાનની દુકાનેથી, તથા ફાટ
બુકસેલર સાપુર જરામજી માડગની દુકાને
વેચાતી મળસે.

મુરત—બુકસેલર કરમનદાસ નાગણદાસની દુકાનેથી
પોરટવાલા મનચરજી જમસેદજીની દુકાનેથી
તે મળસે.

ભરૂચ—બુકસેલર કાસીમગ જોધાઈની દુકાનેથી વેચાતી
વરાડરા—બુકસેલર રણછોડલાલ શાલીંગમની દુકાનેથી
ડાકોર—બુકસેલર ત્રીભાવન રણછોડની દુકાનેથી વેચાતી મળ
અમદાવાદ—બુકસેલર જગજીવન દલપતની દુકાનેથી મળ
ભાવનગર—વોરા અગદુલકુસેન આદમજીની દુકાનેથી મળસે
કચ્છમાંડવી—નાગોની આપસી ખીમરાજની દુકાનેથી મળ
મુથરી—બુકસેલર પીતાંગર હીરજીની દુકાનેથી વેચાતી મળ
કરાંચી—શેખ નુરદીન જીવાખાનની દુકાનેથી તથા બુક
સેલર રુદરજી બીસરામની દુકાનેથી વેચાતી મળસે.

જરથાળમાં મંગાવનારા બુકસેલરોએ નીચે લખેલે છેકા
ણિથી મંગાવી લેવી. કમીશન ધણું સારું આપવામાં આવશે.

છુટક એક નકલ મંગાવનારે પોરટની ટીકીટનો આડધો
આનો વધારે માકલવો. નોટપેડ કાગળ લીધામાં આવશે નહીં.

મેહેતા જમનાદાસ ભગવાનદાસની કંપની.

ઠેકાણુ ભુલેશ્વર આગળ કીનારીવાલો ખીહારીલાલ.
દુરગાદાસની દુકાને.

